

संख्या ३०१०१

संख्या ३०१

संख्या ३०१०१

संख्या ३०१०१

संख्या ३०१०१

संख्या ३०१०१

संख्या ३०१०१

संख्या ३०१०१

संख्या ३०१०१

संख्या ३०१०१

संख्या ३०१०१

संख्या ३०१०१

०००९५१

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

2-3

209106

५।२३६ अमर वस्तु च नाति १०८९

[illegible]

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्रीगुरुदेवाय नमः ॥ देवाहवैस्वन्निषडः ॥ जगिहः सोमोपरवोविष्णुविद्यदेवाअन्यत्रैवाश्वि
 तेषां रुद्रैत्रेदेवयजनमा सातस्मादाहुः ऊरुहोत्रदेवानां देवयजनमिति तस्माद्यत्र ब्रवतु
 रुद्रैत्रेस्पतिगुह्यतितुदेवमन्यत इदं देवयजनमिति तदिदेवाणां देवयजनं ॥ इति आसताः ॥ य
 गच्छेमयराः स्यामा जगदास्यामेतितयो एव मे सत्र मासं तैश्चिपे गच्छेमयराः स्यामा नाता
 नः स्यामेति ॥ ३॥ तेहोचुः योनः अमृतपसा अदुषायते नाहुतिनिर्वृतस्यो दुवं पूर्वोवगच्छासु
 तस्मादाहुः ब्रह्मदेवानां ॥ अछ इति ॥ ४॥ सधः सधिरुः अजः सः सधः समजो सोमः अदिसस्त
 हं देवशो विष्णुर्नैराशो कसंयते नदिमुप्यनर्दि नैवसुर्ववराः राजोति संयताः ॥ ५॥ सति स
 धमातुं नृपतामा सुधनुरासीत् ॥ ६॥ उपस्तम्भनस्छोदेवा अन्ननिधुः पतः समंतपरिण

नेष्टिवा मखायवा मखस्य वाशीर्ल इत्यसावेव बंधुः ॥ १॥ अथाजादीशं बहस्पशीर्ष
 छिन्नस्पशुदक्रामतु तोजासमनवत्येवेनेमेतु वासमईयति तस्मै करोति मखायवा
 यवा मखस्य वाशीर्ल इत्यसावेव बंधुः ॥ १॥ तवा एतानां पंचसंनारा संनरति पादो बल
 पादः पशुः पंचवृवः संवसरस्य संवसरा एषषु एषतुपे तेषु उपवर्षस्तदेतमेवेतम
 णातितां संजगान निमृशति मखायवा मखस्य वाशीर्ल इत्यसावेव बंधुः ॥ १॥ अथा
 तरतः परिश्रितं नवति ॥ तदनि प्रयंतो जपंति त्रैलोक्ये लणस्पतिरिस्वयं जल
 णस्पतिर्ष एषतुपे तेषु उपवर्षस्तदेतमेवेतम
 प्रदेव उस्तदतेति दवी क्षेपास्तृता छा वारं नृबपद्विराधसमितु पस्तो लुवेनम

व४

महयत्ने च देवा यत्नं यत्नना इति सच्चिनिवासा ॥ एतद्देवानमिगो ह करोति ॥ १५ ॥ परिश्रितं
नवति ॥ एतद्देवा ॥ ज्ञाविनयुर्वदेन ॥ इममिह रक्षा ॥ सिना ॥ ज्ञानदेव ॥ इति तस्मा ॥ एतां
रं यत्नयं सुखे वासा ॥ ज्ञानमेतां पुरं परिश्रयति ॥ १५ ॥ अथ खरे सादयति मखायचा
मखस्य बाशी ॥ इत्यसावेवंधुरं यत्नयति नखायत्वा मखस्यत्वा शी ॥ इत्यसा
वेवंधुरं यत्नयति नखायत्वा मखस्यत्वा शी ॥ इत्यसा
सावेवंधुरं प्रादेशमात्रं प्रादेशमात्रमिव हि शिरा मध्ये संश्रुतीतं मये संश्रुतीतं मिव हि शिरा
रोथास्यो परिश्रयं मुलं मुखमुजयति नासिका मेवास्मिन्नेतु दधाति तं निष्ठितं मस्ति
राति मखस्य शिरा सीति मखस्यत्वे तसौ मखस्य शिरा एव मित रौतू ॥ पिबने रत्नी ॥ १५

घ२

रौहिण कपाले ॥ १५ ॥ प्रजापतिर्वा एष यत्नं नवति ॥ उच्यते ॥ एतद्प्रजापतिर्निरुक्त आनिरुक्तश्च परि
मितश्चापरिमितश्च तं घृजुषाक रौति यद्देवा स्य निरुक्तं परिमितं रूपं तद्दयतेन संस्कारोत्पथ्य
तू ॥ इति यद्देवा स्या निरुक्तं परिमितं रूपं तद्दयतेन संस्कारोत्पथ्यति सद्देवा एतद्दयतेन संस्कारोत्पथ्यति
२ संस्कारोत्पथ्यति एव विद्वानेतद्देवं करोत्यथोपरी यायेपि उं परिशिनहि त्रायश्चिन्ति ॥ १५ ॥ अ
थ गवेधकालिहि चिति ॥ मज्जस्यशी घृजि नुस्मरसा यद्दयतेन एतां ॥ १५ ॥ योजज्ञिरतेने वैनमे
तद्देवेन सम ईयति तस्मै करोति मखायचा मखस्यत्वा शी ॥ इत्यसावेवंधुरं वमित रौतू ॥ पिबने रत्नी ॥ १५
पिबने रत्नी ॥ १५ ॥ रौहिण कपाले ॥ १५ ॥ अथैतां रूपयति ॥ अथ स्य बाशी ॥ राक्षा रूपया ॥ इति
दृष्टा वा ॥ अथैतां वीर्यवैरुषा वा ॥ अथैतां मत्तसु मई मयति तस्मै करोति देवयजने ॥ १५ ॥ मखाय
त्वा मखस्यत्वा शी ॥ इत्यसावेवंधुरं वमित रौतू ॥ पिबने रत्नी ॥ १५ ॥ रौहिण कपाले ॥ १५

तै३

अथेनां छपयति श्वेत ६ हि देवा नाभि ह कात्रिः अथयते ता वापुत र्द्धत यथा यथैत प्रहृस्पति
 रोहिष्ठनता निरवैनमेत समर्द्धयति तस्मिं करोति तदुपेनैव सुश्रुताः स्फुस्तेन अपये दय पवनम
 वधाय महीवीर पुव दधाति मया यवा मखुस्प वाशीर्द्धः इत्यसावेव बंधुरेव मितरौ रक्ष्यं
 चनेत रक्ष्यं ७ रोहिण कपालेतां दिवै वो पवुपे दिवो द्वेपेद हर्दि देवा ना ॥ २१ ॥ स उद्धपति र्द्धवे
 वेससा वै लो कुरुजुः सत्पु ५ र्द्धुः सत्समेष म् एषत पत्तेष उप्रथमः प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैत
 स्त्रीणाति तस्मा राहर्द्धवे चेति ॥ २२ ॥ साधवे चेति ॥ अतं वैसाधुर्द्धपे पवत एष ह मां लो कां मि
 द्वे उपवत एव उद्धितायः प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैत स्त्रीणाति तस्मा राह साधवे चेति ॥ २३ ॥ सुद्धिते
 चेति ॥ अयं वै लो कः सुद्धितिरस्मिन् दिवो के स धाति न्तानि दि यं सुथोऽग्नि वै सुद्धितिरस्मिन्
 वास्मिन् लो के स धाति न्तानि दि यत्वे वा उरनी य प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैत स्त्रीणाति तस्मा राह सुद्धिते

५ तस्मापि चने

चेति रक्ष्यं पिबै रक्ष्यं ७ रोहिण कपालेतां २४ ॥ अथेनां नु छपयति ॥ अत्रापि पयसा मया यवा मख
 वस्प वाशीर्द्धः इत्यसावेव बंधुरेव मितरौ रक्ष्यं ५ रोहिण कपालेतां २५ ॥ अथेनां नु छपयति ॥ अत्रापि पयसा मया यवा मख
 तिः प्रविशति धृत्त मनु वा अनेन दधति पातस्पुत वर्षा वा स हो ॥ २६ ॥ अललां २७ ॥ सुद्धिते
 दतिथेन प्रचरति ॥ अथ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैत स्त्रीणाति तस्मा राह साधवे चेति ॥ २८ ॥ सुद्धिते
 स्त्री यद्वै र्द्धं ७ स्त्रीणा पसादयत्पयमती महीवीर पुरीशा सोपि चने रोहि ण कपाले रोहि
 ण हवसौ स्तुवो बुध्वा न्यद्र वति तद् रादशा करवै छिराद्धि व हस्त द्विरा जमेवैत प्रहृम
 त्संपादयत्पयसु द्वै र्द्धं द्वै र्द्धं वै ब्रीर्द्धं वदावै द्वौ स ७ र्द्धने ॥ अथ तो व्रीर्द्धं रुता द्वै र्द्धं वै मिथु
 नं प्रजुनं मिथुने नैवै न प्रेतु प्रजुन मेन समर्द्धयति तस्मिं करोति ॥ अथाधुः ॥ प्रा कणरा
 राधो गो तिष्ठेना ह वृ लम्बु चरिष्या मो हा तरन्ति षु हाति बला वै म ह स्प ददि एत आ स्ते

प्रसोतितुस्मादाहेरवस्त्रासवितामधानक्रिति॥१॥ अथोत्रतःसिकतात्रयकीर्णनवेतिरुजत॥ हिर
 ल्पमधुस्त्रादुपास्यतिरायिष्याः स॥ स्युग्रीस्पादीत्यतहेदेवाः अतिनयुर्वहेनइममधुस्त्रादुहो॥ सिनाष्टा
 नहस्यरित्येवैवाएतदेतोषहिरण्येनाष्टा॥ रुक्सासुपहत्याः अथोपयिष्येहवाः एतस्माद्विनय
 चकारषदेमायेतसुः शुशुक्नोनहि॥ स्यादितितुदेवास्माः एतदेतर्द्धातिरुजतेनवेतिरुजतेवही
 यंशयिषी॥१४॥ ससुत्रेणोता॥ रोताबाहा॥ सु॥ सीदस्वमदी॥ असीतितुदुनयतः आदीतामो जाः
 प्रवचनवेतितातुपास्यतेषुप्रवणक्तिवहुरीर्धक्षित्रस्परसोचदेरशतएताः उषधयोज्जि
 रतेनेवेनमेतइमेनसुमर्दयति॥ रुक्साकरोति॥१५॥ अथसुदुनयतः आदीतामनवेति॥ सुव्याः एव
 नहिस्पा॥२॥ सिनाष्टाः अपहति॥ स्मिन्चुसुमानेपत्नीक्षिरः प्रोक्तुतेनप्रोवाः एषसुशुक्नो
 नवेतिनेमेयंतसुः शुशुक्नानश्चुः प्रमुस्त्रादिति॥१६॥ सप्रवणक्ति॥ अविंसिशोविरसितुपासा

४

येषदेवमेति॥ एषप्रपत्तिस्त्रैवाः एतदेवतुदेवतुस्त्रीणलितुस्मादाहविरसिशोविरसितुपासा
 त्या॥१७॥ थास्मासाविवाः आवास्तोः इयंवेवजोस्मानुदेतुदीविवाः आवास्तोः अस्माः इयं॥ सुव्याः
 सुमर्दयति॥१८॥ अनाधृष्टाष्टादिति॥ अनाधृष्टाद्विवाष्टास्तः इहोमिनाष्टानिगोपेपस
 इत्यग्निमेवास्माः अधिपतिं करोतिनाष्टा॥१९॥ रुक्सासुपहत्याः अथुमेदा इत्येष्टवार्त्तधते
 तयोहसुर्वनुष्टुरेति॥२०॥ पुत्रवतीदक्षिणतः इतिनात्रतिरोहितमिवास्तीद्रुस्याधिपत्यः इती
 इमेवास्तीः अधिपतिकरोतिनाष्टा॥२१॥ रुक्सासुपहत्येप्रजामेदाइतिप्रजामेवपशूनामेध
 तेतयोहउत्रीपशुमात्रवति॥२२॥ सुघदापथ्यादिति॥ नात्रतिरोहितमिवास्तिदेवस्यसवितुस
 धिपत्यः इतिदेवमेवास्येसवितारुन्धिपतिकरोतिनाष्टा॥२३॥ रुक्सासुपहत्येवजुमेदाः धृतिव
 हुरवार्त्तधतेतयोहवहुआअवति॥२४॥ आश्रुतिरुतेरतइति॥ आश्रावयन्नुतरताः इत्येवेतदाह

धा नुराधिपत्यः इति धातुः मेवास्याः अधिपतिकोतिना द्वाण ७२ रुद्र सामपहसे रायस्यो जमेदाः इति
 रायमेव उष्टिमा संधिते तयो हरधिमा मुष्टिमा जवति ॥ २२ ॥ विधुतिरु परिष्टा इति विधाय यन्त्रु परिष्टादि
 त्येवेतदाह वृहस्पतेराधिपत्यः इति वृहस्पतिमेवास्याः अधिपतिकोतिना द्वाण ७२ रुद्रसामपहसा
 बुजामेदाः ॥ २३ ॥
 इत्योक्तः एवा तं धत्ते तथोक्तस्वीबलवा जवति ॥ २४ ॥ अथ दक्षिणतुः उक्तानेन पालिना विदुः तो विधा
 न्योमाना द्वाणस्य स्यादिति सर्वाभ्यामातिशयोक्तं पायेत्येवेतदाह वृहस्पतीर्दक्षिणस्य पिदुनगच्छे
 त्रयवेपितरस्तैरेवेन मेतसु मर्दयति तस्मै करोति ॥ २५ ॥ अथ मा मन्त्रि मृत्पजपति मुनोऽस्यासी
 तश्चाह वः इत्येवामुमुक्तः सोऽस्याः पतिः प्रजापतिस्तेनैवेन मेतुमिच्छुनेन प्रियलधाप्ता
 सुमर्दयति कस्तु करोति ॥ २६ ॥ अथ ये कंकतौ राकलौ पुरिअयति प्राचो स्वाहा मरुद्भिः परि

कार

श्रीयस्वेत्वरः स्वाहा कारं करोति पुरां देवता मेघवे स्वाहा कागे वा एषतपत्ये वा उप्रवर्ग्य सुदेत
 मेवेतस्वीणतितस्मादवरः स्वाहारे करोति पुरां देवता ॥ २७ ॥ मरुद्भिः परिश्रीयस्वेति ॥ द्विगो वे मरु
 तो द्विशो वेतुद्रं परिष्टुहति तदिदं कृतमुच्यते विना परिष्टुं रुद्रा मुदं चोत्तरी प्राचोत्तरी
 मुदं चोत्तरी प्राचो ॥ २८ ॥ त्रयो दश संपादयति त्रयो दश वे मासाः सेवसरस्य सेवसरः एष वा ए
 षतपत्ये वा उप्रवर्ग्य सुदेत मेवेतस्वीणतितस्मात्त्रयो दश संपादयति ॥ २९ ॥ अथ सुवर्णं हिण
 मुपरिष्टाद्विधाति ॥ दिवः सः सूर्यास्या हीत्येतद्देवता अविचयुर्द्वेन इममुपरिष्टादुक्त
 ७ ॥ सिना द्वाणं नृं मरुतिराग्रे वा एतद्देतो वा द्विरुणं ना द्वाण ७२ रुद्रसामपहसा अयो घोर्दवा
 एतस्माद्विजयो चकार यद्वै मायंतनः सुशुचा नोनहि ७ स्यादिति तदेवास्या एतदेतदधाति द
 रिते जवति हुरिणी वहिद्योः गारुध अथ धवित्रे राक्षसोति ॥ मधुमध्विति त्रिः प्राणे वै मधुप्राणमेव

स्मिन्नेतदधातित्रीणि न वंति त्रैवैकाणाः प्राणा उदरानो व्या नस्तानेवा स्मिन्नेतदधाति ॥ १७ ॥ अथा
 पसलवित्रिर्ध्वंति। यदुस्यशीर्षच्छिन्नस्यपिदनाच्छिन्नयोर्वैपितुरस्तैरेवेनमेतस्मीरयति।
 ॥ १८ ॥ अपवा एतेभ्यः प्राणाः क्रामंति। येयज्ञेधुर्वेनंतवृतेउगः प्रसलवित्रिर्ध्वंतिषड्ध्वं पथं
 तेषधुः इमे शीर्षस्याणस्तानेवा स्मिन्नेतदधातिस्मृपयंतिरोहिराससुदाब्धिर्जायतेयहिरण्य
 मादत्ते ॥ १९ ॥ सधुर्वैनाहोतावाहाश्च प्रस्वतीमग्निना वाचमस्मि ॥ इति तदधुर्भुवनोतिष्ठ
 नाह रुचि तो धर्मः इति सधुः दिरुचितः स्याद्धुः यामुजमानो जविष्यतीति विधादयं यधु रुचि तः
 पात्रीया जविष्यतीति विधादयं यदि नैव रुचि तो नारुचि तो नैव स्यात्तप्यीया जविष्यतीति वि
 धादयं यत्वेव रुचि तः स्यात्तथा ॥ धवितुम्य ॥ २० ॥ अयेतद्वै आधुराग्रातिः प्रविशतिश्च एत
 मुत्तुवाकूते ननु पतिवातस्य ब्रतवर्षावास्तृष्टो ॥ २१ ॥ आलणम् ॥ २२ ॥ सधुर्वै तदधुः उपातिष्ठ

११

२०१०८

नाह रुचि तो धर्मः इति तदुपोह्यायकारैरुपतिष्ठंते प्राणवाः अत्र वकाराः प्राणानेवा स्मिन्नेत
 दधातिषडुपतिष्ठंते षडु इमे शीर्षप्राणस्तानेवा स्मिन्नेतदधाति ॥ २३ ॥ पुनर्देवानां वि
 ति। षडैगुर्देवानां स एतदुपतिष्ठंते पुनर्देवः सवर्षः कृत्येतेन देवः सवर्षः नीतुमेषा उपकर्षस्तदे
 तमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह गृह्णो देवानां निति ॥ २४ ॥ पितामहीनामिति पिता चैवमतीनापुतिः प्रजा
 नामिति पुतिर्लक्षे प्रजा नां ॥ २५ ॥ संदेवो देवेन सवित्रा गतेति ॥ स० हि देवो देवेन सवित्रा गतस० स
 र्वेण रोचते इति स० हि सूर्वेण रोचते ॥ २६ ॥ समग्रिरग्निना गतेति ॥ स० स्रग्निरग्निना गतसं देवेन
 सवित्रेति स० हि देवेन सवित्रा गतस० सूर्वेण रोचते इति स० हि सूर्वेण रोचते ॥ २७ ॥ स्वाहा
 समग्रिस्तु पसा गतेति ॥ स० स्रग्निस्तु पसा गता वर० स्वाहा कारु करोति पुरां देवता मसावेव बंधुः
 संदेवेन सवित्रेति स० हि देवेन सवित्रा गतस० सूर्वेण रुरुचतेति स० हि सूर्वेण रुरुचते ॥ २८ ॥

अथेतदे। अमुरेतज्योतिः प्रविशति। एतमुवाच तेन ह्यतिवातुस्य वृत्तचयधामसुष्टे ॥
 ॥१॥ ब्राह्मणमु० अथानुरोहिणो जुहोति॥ अहो वेदो नो जुषता ७ सुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहम्
 नायेतेन सुजुषा प्रातीरुत्रिः केतुना जुषता ७ सुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहम् नावेतेन सुजुषा सीये ॥१॥
 तद्वदोहिणो जुहोति॥ अहो वेदो नो जुषता ७ सुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहम् नावेतेन सुजुषा सीये ॥१॥
 नास्वर्गलो कर्षो हन्ति॥ ॥ अथो० अहोरात्रे रोहिणोऽन्नादिसः प्रवर्ग्योऽन्नादिसमहारात्रो
 न्नां परिहृत्वा तितुस्मादेवो हारात्राणां परिहृत्वा ॥ अथो० इमो वै तोमो रोहिणोऽन्नादिसः
 प्रवर्ग्योऽन्नादिसमहारात्रो न्नां परिहृत्वा तितुस्मादेवो हारात्राणां परिहृत्वा ॥ ४० अथो
 वृद्धो वै रोहिणोऽन्नादिसः प्रवर्ग्योऽन्नादिसमहारात्रो न्नां परिहृत्वा तितुस्मादेवो हारात्राणां परिहृत्वा ॥ ४० अथो
 प्रसवे श्विनो बहिर्ग्यां स स्त्री ह स्ताभ्यामाह दित्ये रास्ता सीत्यसा वेवने धुः ॥ ५॥ अथोमाह

१२

मादे २३

गतिः। अघने न गृहपत्यं च त्रिः अह्यदितः। एहि सुरस्वत्ये हाताडा हि गौरदिति हि गोः सरस्वती हि
 गौरयोच्चेराद्वयति नाम्नां सा वेहोति त्रिः ॥ १॥ अतो मागतामन्निदधाति॥ अदित्ये रास्ता सीराण्या
 उल्लीषा इतीराणी हवीः इदं स्या प्रिया पुनी तस्याः उल्लीषा त्रिभु रूपतमः सो सीतितुदा हतमेवे
 नमेतु करोति॥ ॥ अथ वृक्षपुगर्जति॥ रषा सीत्यय वै रषा यो य पु यत एव हीद ७ सर्वपुष्प
 तेषुऽत्र प्रवर्ग्यस्ति देतमेवै त्प्रीणा तितुस्मादा हत्तमा सीति॥ ४० अथो नयति धर्मा यदीष्टे य
 वां शुभ्र धर्मा रसो न वति कुम्भा पिचने तु स्मेदयस्वेत्येवै त्पाह ॥ १० अथ पिचने पिच
 ति॥ अश्विनो पिचस्वेत्यश्विना वेवै त्पाह ॥ अश्विनो वाः एतु घृत्तस्पतिरः प्रुसधत्तो ना वेवै त्प्री
 णा तितुस्मादा हाश्विनो पिचस्वेति॥ ११॥ सरस्वत्ये पिचस्वेति॥ वायौ सरस्वती वा वाः एतु
 दः श्विनो यस्तु स्पतिरः प्रुसधत्तो ना वेवै त्प्रीणा तितुस्मादा हसरस्वत्ये पिचस्वेति॥ १२॥ इति

तन्नेवेव तस्य देवता सा येव तस्य देवता तामेवैतन्म्रीणाति तस्मादाह स्वाहे इव स्वाहे इव दि ३

य पितृ स्वैति इति यमस्य देवता सा येव यमस्य देवता तये वैतुद क्षिनौष हस्य शिरः प्रत्या ध
तां तावेवैतन्म्रीणाति तस्मादाहे इति पितृ स्वैति ॥ ११ ॥ अथ दिव्योत्तमं त्रयं पतोऽस्वाहे इव स्वाहे
इति विष्णु वक्त्रा हनि वृद्धि ब्रह्मो वक्त्रा हा कारं करोति पुरा देवता मसावेव बंधुः ॥ १२ ॥ अथा
स्येस्तु नमस्ति पधनः वस्ते स्तनः शरायो व्वा मयो न्ने इति वस्ते स्तनो निहितो मुह्यति वेत
राह शिरत्रधा घसु विष्णुः सुद्वदति बोधना नां दाता घसु वित्यण ॥ इत्येवैत वे करिति वाये
सुर स्वती सैषा घर्म दुष्का ब्रह्मो वैष्णव ह मस्मभं प्रयच्छेन देवा म्रीणा मेत्येवैत दा हाथ गाह
पत्य स्याद् मे लु बंति रिक मचे मी ससां वेव बंधुः ॥ १५ ॥ अथ राफावा दत्ते ॥ गय त्रै लो सत्रै ह
छंदो सीति गायत्रे एवैना येन त्रै हनेन च छंदो सी दत्ते धा वा शयि यो म्यां वा परिश्रुता मी ॥ ती
मेवै धा वा शयि यो परी शासां वा दितुः प्रवृत्तौ इति दित्य म्यां धा वा शयि यो म्यां परिश्रुता म्य
वेन राह पर स्वति तमि ह धा ५

तदाह यो विष्णु
इत्येवैत वेवैत
॥ ११ ॥ इति येन रा
वैदेवा कृत्वा
लि नूना नि
विमं शिते

१५

मेनेन वैदेनो म्यां धां सवेव बंधुः ॥ ११ ॥ अथो पय मन्त्रो पटल्लो ति ॥ अतरि द्दिणे पय धा मी त्यं ता
हं ता उ पय मन्त्रो पटल्लो ति ॥ १२ ॥ सर्व मू प पत मये उ दं वा उ पय मन्त्रो पटल्लो ति ॥ १३ ॥ सर्व मन्त्रा ध
मू प यतं तस्मादा हा त्रि द्दिणे पय धा मी ति ॥ १४ ॥ अथा जा क्षी र मा न य ति ॥ त सो वा एषु शु
वा नेन प तितु मेवैत छ म य ति तु स्मिं छा ते ग क्षी र मा न य ति ॥ १५ ॥ इति अथ नेति इति वेव ह
स्य देवता सा येव ह स्य देवता तामेवैतन्म्रीणात्यस्मिनेत्यस्मिना वेवैत दा हा क्षिनौ वा एत ध
हस्य शिरः प्रत्य धन्नी ता वेवैतन्म्रीणाति तस्मा दाहे इति अथ नेति ॥ १६ ॥ मधुनः सारं स्येति ॥
एतं द्वै मधु सारं घं घर्म पातेति रं पातेत्येवैत दा ह स व इत्येवैत वेव स व एते ही द ६ स व
सुयं ते यः जत घाति ति तथ या वृष इत ६ इत मेव मस्ये तु इव ति ॥ २० ॥ स्वाहा सुर्व स्य रं

येहृष्टिबुनयदिति। सूर्यस्पर्शवा एकोरतिमर्दहि वनिर्नुमयेनेमाः सखाः प्रजाविचित्रितुमेवैतस्या
 एतितुस्मादाहस्वाहासूर्यस्पर्शमयेवृष्टिबुनयदत्वर६स्वाहाकारेकरोतिपुनोदेवता
 मस्यावेवबुधुः॥२१॥ अथैतदः द्वाः स्यायुरतस्तोतिः प्रविशतिषा एतमनुवः ब्रूतेननु यति
 वातस्पष्टतवेष्वा वा सुष्टे ॥२२॥ ब्राह्मणी ॥५॥ प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ द्वितीया
 संख्या १३२ ॥ अ ॥ सवनेता ए होतावा हाप्रेतु ब्रह्मणस्पतिः प्रदेयेउसंरुतु तितुदध
 प्राहुः दायुवातनामानिजुहोत्येतद्देवाअविचयुर्ध्विनश्मन्तरागृहा ७ सिनासुनह
 न्कुरितितुमेतत्सुरैवाहवनायास्वाहाकारेण जुहवुस्तु ७ इतमेवसंतमया वज्रहवुस्तोयो
 एवैनमेव एतत्सुरैवाहवनायास्वाहाकारेण जुहोतितु ७ इतमेवसंतमयो जुहोति ॥१॥

समुद्रावायवावातायस्वाहेति। अथैवैसमुद्रोकोपेववतः एतस्मादेसमुद्राः सर्वदेवाः सर्वास्ति
 तानिसमुद्रंवेतितुस्माएवैनजुहोतितुस्मादाहसमुद्रा यवावातायस्वाहा॥२॥ सरिरायवावा
 तायस्वाहेति। अथैवैसरिरोवायपवतएतस्मादेसरिरासर्वदेवाः सर्वास्ति न्तोनि सहेर
 तेतुस्माएवैनजुहोतितुस्मादाहसरिरायवावातायस्वाहा॥३॥ अनाधृष्णा यवावातायस्वा
 हाप्रतिधृष्णा यवावातायस्वाहेति। अथवाअनाधृष्णा प्रतिधृष्णा यवायपवतेतस्माएवैन
 जुहोतितुस्मादाहानाधृष्णा यवावातायस्वाहाप्रतिधृष्णा यवावातायस्वाहेति॥४॥ अथ
 स्पवेवावातायस्वाहापिशि। मिदायवावातायस्वाहेति। अथवाअवस्पुशिशि। मिदायवा
 पवतेतस्माएवैनजुहोतितुस्मादाहवस्पवेवावातायस्वाहापिशि। मिदायवावातायस्वाहे
 ति॥५॥ इरायवावसुमतेरुद्रवतेस्वाहेति॥ अथवाइन्द्रोकोपेववतेतस्माएवैनजुहोति

नस्मादाह द्राव्यवेति विष्णुमते रुरुवत इति तदिदं मेवावस्थं च रुद्रो जज्ञत् तद्यथा प्रातः सव
 ने स्पृष्टे वेतन्मा ध्ये दिनस्य सवने सवने सवने पुं क्रियते तादा इद्राय चादित्यव ते स्वाहेति ज्ञाय
 वा इद्रो वायं पवते तस्मा एवेनं जुहोति तस्मा दाह द्राव्यवेत्यादिसुवत इति तदिदं मेवावा
 दित्यानां जज्ञत् तद्यथा तृतीयं सवने स्पृष्टे वेतन्मा ध्ये पुं क्रियते तादा इद्राय चादित्यव ते स्वाहेति ॥ अथ वा
 इद्रो वायं पवते तस्मा एवेनं जुहोति तस्मा दाह द्राव्यवेत्यादिसुवत इति सप्तविंशतिमाति ॥ अथ वा
 इद्राय चासपत्न्य इत्येव तदाह सोमो ह्यश्वो यथा श्रेष्ठो ह्यश्वो ह्यश्वो एवमस्यैव रुद्रो देवस्य ॥ या
 सवित्रे चा रुद्रमुते विभुमाने वाजवते स्वाहेत्ययं वेसविता वायं पवते तस्मा एवेनं जुहोति त
 स्मा दाह सवित्रे चैव रुद्रमुते विभुमाने वाजवत इति तदास्मिन्निष्ठां देवान्वाजवत ॥ यावद
 स्पृतये चाद्विष्वदेवावते इति तदास्मिन्निष्ठां स द्यां द स्वाहेति अथ वै ह्यस्यति अथ वा

११

वते तस्मा एवेनं जुहोति तस्मा दाह ह्यस्यतये चेति विष्वदेवावत इति तदास्मिन्निष्ठां स द्यां
 देवान्वाजवत ॥ यावदस्मिन्निष्ठां स द्यां द स्वाहेति अथ वै ह्यस्यति अथ वा
 नं जुहोति तस्मा दाह द्राव्यवेत्यादिसुवत इति तदिदं मेवावा
 दित्यानां जज्ञत् तद्यथा तृतीयं सवने स्पृष्टे वेतन्मा ध्ये पुं क्रियते तादा इद्राय चादित्यव ते स्वाहेति ॥ अथ वा
 इद्रो वायं पवते तस्मा एवेनं जुहोति तस्मा दाह द्राव्यवेत्यादिसुवत इति सप्तविंशतिमाति ॥ अथ वा
 इद्राय चासपत्न्य इत्येव तदाह सोमो ह्यश्वो यथा श्रेष्ठो ह्यश्वो एवमस्यैव रुद्रो देवस्य ॥ या
 सवित्रे चा रुद्रमुते विभुमाने वाजवते स्वाहेत्ययं वेसविता वायं पवते तस्मा एवेनं जुहोति त
 स्मा दाह सवित्रे चैव रुद्रमुते विभुमाने वाजवत इति तदास्मिन्निष्ठां देवान्वाजवत ॥ यावद
 स्पृतये चाद्विष्वदेवावते इति तदास्मिन्निष्ठां स द्यां द स्वाहेति अथ वै ह्यस्यति अथ वा

द्वनगत्रयावैपितुरस्तानेवेतस्त्रीणात्पुवर ६ स्वाहा कारं करोति पुरां देवतामसावेव बंधुः ॥ ४९ ॥
 नातु वाक्यामुवाहा सल्लुखे वपुरां च रिपितुरस्तस्मात्तातु वाक्यामुवाहाति कुम्पायावा
 हवर्मस्य यजेति ब्रह्मदेवते उहोति ॥ ५० ॥ विष्वा आरादहिल स दिति। सुधी आराद
 हिल सवित्युवेतदाह विष्वा देवाना उहोति सुधी देवाना की दिहेत्युवेतदाह स
 हातनस्पधर्मस्य मधोऽपि वतमस्त्वेनेत्यस्मिन्नावेवेतदाह स्मिन्नेवेतदह स्य शिरः प्रत्य
 धनां तावेवेतस्त्रीणात्पुवर ६ स्वाहा कारं करोति पुरां देवतामसावेव बंधुः ॥ ५१ ॥ अथ कुर्व
 ध्मुर्कापयति। दिविधा इमं ब्रह्ममिमुं ब्रह्म दिविधा इत्यसौ वा आदि सावर्मा विष्वा दिवि
 का एष हि तो दिवि प्रतिष्ठितस्तु मेवेतस्त्रीणाति तुस्मादाह दिविधा इमं ब्रह्ममिनेमं

१७

२४

दिविधा इत्यनुवृषद्वते उहोति ॥ ५२ ॥ स्वाहा मयै ब्रह्मयायेति गच्छति। तस्मिन्नेवेतदह स्य शिरः प्रत्य
 ग्निहि स्विष्ट कर्षुर्ब्रह्म इति यजुर्मिहि वा। स्मिन्नेवेतदह स्य शिरः प्रत्य ग्निहि स्विष्ट कर्षुर्ब्रह्म
 कारं करोति पुरां देवतामसावेव बंधुः ॥ ५३ ॥ अथ असातु मेव यतो असा वासि दिवि निवृत्तम
 सायुः एव विजाति जुगमस्ति। नेवेतदह स्य शिरः प्रत्य ग्निहि स्विष्ट कर्षुर्ब्रह्म इति यजुर्मिहि वा। स्मिन्नेवेतदह स्य
 शिरः प्रत्य ग्निहि स्विष्ट कर्षुर्ब्रह्म इति यजुर्मिहि वा। स्मिन्नेवेतदह स्य शिरः प्रत्य ग्निहि स्विष्ट कर्षुर्ब्रह्म
 इति। अतिरुक्तमतिरुक्तो वे प्रजापतिः प्रजापति र्ब्रह्म स्तु प्रजापति मेवेतदह स्य शिरः प्रत्य
 ग्निहि स्विष्ट कर्षुर्ब्रह्म इति। एष वेनेत्रा यो एष तपसेषु हा मां त्रो कांस्तं प्रमि वातु सं वर तेषु उ प्रमं सु
 देतु मेवेतस्त्रीणाति तुस्मादाह तं त्रायिण इति। नेन मो घा वा श्यि वां स्माति। तदा सा या वा

रतमेऽप्यत्राविति मधुदुतमिदं यवतमेऽप्यत्रावित्येव तदा हार्यामते देवधर्मनमत्तोऽत्र स
 मासादि ६ सा रित्यामिषमेव तदा रातोऽत्रायदक्षिणतः सिकता उपकालमिवेति तस्मा
 र्ज्यंते स एवमाजालीयबंधः सोत्रानुप्रहरति साकलानयोपसुदाचरंतेतु यन्तुस्य
 निरः संस्कृतं यथा यथै नंतदक्षिणेऽप्यत्रा ॥ ७ ॥ तत्र प्रथमं यज्ञे प्रवृज्यात् एतस्या
 हितदयो नं मधुदुः शिरश्चि नरदिति द्वितीये वैवृतीये वा पशोः क्षिवाग्रे यज्ञे न देवाः
 अर्चतः स्थापितश्च रस्त स्माद्वितीये वैवृतीये नायाततो वा ॥ ८ ॥ सुश्रुवा नोनवति
 तेष्वयमयज्ञे प्रवृज्यात् ॥ ९ ॥ सोऽप्यतस्तं अश्रुवा नः प्रजां च परं अग्रदहेदयोऽप्युः प्रमा
 सु कोऽप्यजमानः स्थात्रे स्माद्वितीये वैवृतीये वा ॥ १० ॥ तत्र सर्वस्माऽव प्रवृज्यात् सर्व

२०

वै प्रवृज्यात् सर्वस्माऽव सर्वं कर्वाणाति श्रोत्रे वृत्ता तस्मै प्रवृज्यात् सोऽप्यत्रावित्येव तदा हार्यामते देवधर्मनमत्तोऽत्र स
 वानोऽत्रा नै नं प्रादुयात् ॥ ११ ॥ सहस्रं प्रवृज्यात् सर्वं वै सहस्रं ६ सर्वं मेघं सर्वं वेदं से प्रवृज्यात्
 सर्वं वै सर्वं वेदं ६ सर्वं मधुनिश्च त्रितिसर्गं प्रवृज्यात् सर्वं वै त्रितिसर्गं ६ सर्वं मेघं वा
 त्रितिसर्गं प्रवृज्यात् सर्वं ६ हितं सत्रं प्रवृज्यात् सर्वं वै सत्रं ६ सर्वं मेघं एतां न्यस्य प्रवृज्यात्
 ताना न्यत्रा ॥ १२ ॥ तदा ॥ वदपशिरा नमप्रवर्ग्यथ केनास्याग्निहोत्र ६ शीर्षं बुद्धवती त्वाहवनी ये
 नेति ब्रूया कथं दर्शपूर्णमासावित्या ज्येन च उरोऽज्ञा न वेति ब्रूया कथं वा उमास्यानीति पपु
 स्पयेति ब्रूया कथं पशुवंश इति पशुना वपुरांसेन वेति ब्रूया कथं ६ सोऽप्यधर इति ॥ हविर्वा
 नेनेति ब्रूयात् ॥ १३ ॥ अथोऽप्युः ॥ वदपशिरा नमप्रवर्ग्यथ केनास्याग्निहोत्र ६ शीर्षं बुद्धवती त्वाहवनी ये

[illegible]

स्यात्सिन्धुनघटयस्मयः स्यात्प्रदहेत्यरीशासावु यैषु एवैतस्मात्तिष्ठतनुस्मादेतन्मन्त्रेनैव
 उहोति॥५४॥ अथेतद्वै। पूर्ववत्॥५५॥ ब्राह्मणम्॥१॥ अध्यायः॥ सवैरनीयुहः। घट्टेवा द्वादशेन
 प्रवर्णोपसदोसमस्पप्रवर्णमुक्तादयत्सुस्त्रमिवहीद० रिपुसाधदेतन्मन्त्रिनो नवतितसु०
 समादावात्रेणशांतामत्रेवैह्यपसमायति॥१॥ अथाग्नीध्रोऽहवनीयेत्रीरछोः। तानुपक
 स्ययतेतेषामेकमुक्तालम्बमुखद्वेधारयमाणं उहोति। यज्ञस्पर्शीर्घटितस्य कुम्भदकामिनेन
 लोकात्। विरीत्रयेवैनतनुद्धवासमर्द्धयति तस्मिन् करोति। रीः। अथ यन्मुखद्वेः। उपरीववेतध
 मुखद्वेः उपरीवत् घट्टेनोक्तसु धामुक्ते क० कुम्भविरीत्रयेवैनमेतन्मुखसमर्द्धयति तस्मिन्
 करोति॥१॥ आतेधर्मदि व्याकुमिति। यैवदिव्याकुमागायत्र्यो० हविर्होत इति चैव गायत्र्या०

